

250

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1957 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o radach robotniczych na niektóre przedsiębiorstwa resortu gospodarki komunalnej.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (Dz. U. Nr 53, poz. 238) rozciąga się: co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (Dz. U. Nr 53, poz. 238) rozciąga się:

- 1) na jednobranżowe przedsiębiorstwa komunalne wodociągów i kanalizacji oraz komunikacyjne,

- 2) na komunalne przedsiębiorstwa produkcyjne i usługowe, które określi Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

251

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1957 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

oraz położnych izb porodowych, miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego zł
I P	700
II P	730
III P	800
IV P	870
V P	980
VI P	1100
VII P	1200

Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy uposażenia:

- 1) starszych felczerów, felczerów, instruktorów higieny, dietetyczek, psychotechników, pielęgniarek, laborantów medycznych, techników chemicznych, położnych, higienistek szkolnych, dyplomowanych opiekunek dziecięcych, masażystów, piastunek dyplomowanych, młodszych pielęgniarek, pielęgniarek przyuczonych, przyuczonych laborantów medycznych, dietetyczek przyuczonych, masażystów przyuczonych i techników protez ocznych, zatrudnionych:
 - a) w zakładach społecznych służby zdrowia,
 - b) w wydziałach zdrowia i zarządach służby zdrowia przyzwojących rad narodowych,
 - c) w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych oraz
 - d) w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych,
- 2) ortoptystów, instruktorów terapii zajęciowej posiadających wykształcenie na poziomie 11 klas szkoły ogólnokształcącej i logopedów, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, jeżeli nie przysługuje im uposażenie określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229, z 1955 r. Nr 25, poz. 152 i z 1956 r. Nr 58, poz. 273) oraz
- 3) instruktorów gimnastyki leczniczej zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Uposażenie zasadnicze.

§ 2. 1. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, z wyjątkiem położnych miejskich i wiejskich

2. Stawki uposażenia przysługującego poszczególnym kategoriom pracowników określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki.

4. Do okresów pracy wskazanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia zalicza się pracownikom okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych, mające wpływ na podniesienie kwalifikacji zawodowych. Starszym felczerom i felczerom, którzy ukończyli 1^{1/2}-roczną szkołę felcerską, zalicza się ponadto okres nauki w tej szkole, a pielęgniarkom, które po zwolnieniu z administracji ukończyły 2-letnią szkołę pielęgniarstwa — okres nauki w tej szkole, jeżeli posiadały 5-letni staż pracy w administracji.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 2 ust. 1 otrzymują:

- 1) pracownicy zatrudnieni w wymiarze 30 godzin tygodniowo:
 - a) bezpośrednio przy pielęgnacji chorych leczonych radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
 - b) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizykoterapeutycznych,
 - c) w zakładach medycyny sądowej, zakładach anatomopatologicznych lub prosektoriach,

- 2) masażyści niewidomi zatrudnieni w wymiarze 36 godzin tygodniowo,
- 3) pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 lit. b) i c) zatrudnieni w wymiarze 42 godzin tygodniowo,
- 4) pozostali pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 i 2 zatrudnieni w wymiarze 46 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 w wymiarze godzin mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiące następującą część uposażenia:

- 1) 1/200 przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo,
- 2) 1/175 przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo,
- 3) 1/150 przy zatrudnieniu w wymiarze 36 godzin tygodniowo,
- 4) 1/125 przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo.

3. W razie zatrudnienia w większym wymiarze godzin, niż określony w ust. 1, pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 lit. a) i d) oraz pkt 2 otrzymują dopłatę obliczoną od uposażenia zasadniczego określonego zgodnie z ust. 2:

- 1) w wysokości 50% — za dwie pierwsze dodatkowe godziny pracy dziennie,
- 2) w wysokości 100% — za dalsze dodatkowe godziny pracy dziennie, za pracę nocną w godzinach od 22 do 6 oraz za pracę w niedziele i święta.

4. Dopłaty określone w ust. 3 pkt 2 nie przysługują za pracę w niedziele i święta, jeżeli pracownicy otrzymali w zamian dni wolne od pracy, i za pracę w porze nocnej, jeżeli wynikała ona z normalnego rozkładu zajęć.

Dodatki funkcyjne.

§ 4. 1. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze godzin określonym w § 3 ust. 1. Pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze godzin wypłaca się dodatek funkcyjny obliczony przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 3 ust. 2.

3. Jeżeli pracownikowi na okres przekraczający 3 miesiące powierzono zastępczo pełnienie obowiązków na stanowisku, z którym związany jest dodatek funkcyjny, wówczas przysługuje mu dodatek funkcyjny przewidziany dla stanowiska, na którym pełnił obowiązki.

4. Pracownik uprawniony do dodatku funkcyjnego otrzymuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe jedynie wówczas, gdy przełożony zlecił mu pracę w niedzielę lub dzień świąteczny bądź pracę nie wchodzącą w zakres jego normalnych obowiązków.

5. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowniczych nie otrzymują wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

Dodatki specjalne.

§ 5. Przyznaje się dodatek specjalny pracownikom wymienionym w § 1 pkt 1 i 2:

- 1) w wysokości 40% pobieranego uposażenia zasadniczego:
 - a) państwowym inspektorom sanitarnym,
 - b) pracownikom zatrudnionym w zakładach służby sanitarno-epidemiologicznej, w instytutach stanowiących

aparatu naukowo-badawczego służby sanitarno-epidemiologicznej oraz stacjach sanitarnych i kolumnach sanitarnych kolei państwowych,

- c) starszym felczerom, felczerom i instruktorom higieny, jeżeli są zatrudnieni w przychodniach lub ośrodkach zdrowia wyłącznie przy wykonywaniu zadań sanitarno-epidemiologicznych,
 - d) pracownikom zatrudnionym w szpitalach (klinikach) psychiatrycznych na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych zakaźnie, na gruźlicę lub jaglicę,
 - e) pracownikom zatrudnionym na oddziałach psychiatrii sądowej,
- 2) w wysokości 30% pobieranego uposażenia zasadniczego — pracownikom zatrudnionym:
 - a) w szpitalach, klinikach (oddziałach, pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) zakaźnych,
 - b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję oraz dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heine-Medina i Little'a,
 - c) w stacjach pogotowia ratunkowego,
 - d) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych,
 - e) w zakładach lub komórkach organizacyjnych, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,
 - f) w Instytucie Gruźlicy,
 - g) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia.
 - h) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych oraz cytologicznych,
 - i) na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla wcześniaków,
 - j) na oddziałach, w salach, klinikach i w przychodniach (poradniach) neurologicznych i neurochirurgicznych,
 - k) w zakładach (oddziałach, pododdziałach) dla dzieci głęboko upośledzonych i dzieci kalekich bądź przy wykonywaniu opieki higieniczno-lekarskiej nad takimi dziećmi,
 - 1) w poradniach przeciwałkoholowych,
 - 2) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, jeżeli do ich obowiązków należy udzielanie pomocy w służbie leczniczej i wewnątrz innych urządzeń pod zwiększonym ciśnieniem atmosferycznym albo pod ziemią,
 - 3) w wysokości 20% pobieranego uposażenia zasadniczego — pracownikom zatrudnionym:
 - a) w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórno-wenerologicznych,
 - b) w szpitalach, klinikach, oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla dzieci lub noworodków, w domach małych dzieci, w prewatoriach dla dzieci do lat 3 oraz w żłobkach z wyjątkiem żłobków sezonowych,
 - 4) w wysokości 15% uposażenia zasadniczego pracownikom zatrudnionym:
 - a) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych, fizyoterapeutycznych, zakładach medycyny sądowej, zakładach anatomopatologicznych lub prosektoriach,
 - b) w zakładach, w których warunki pracy są szczególnie uciążliwe.

Dodatek za instrumentowanie.

§ 6. Przyznaje się dodatek za instrumentowanie w wysokości 15% pobieranego uposażenia zasadniczego starszym felczerom, felczerom, pielęgniarcom i położnym, posiadającym kwalifikacje instrumentariuszki, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy instrumentowanie przy zabiegach.

Zasady wypłacania dodatków do uposażenia.

§ 7. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych bądź funkcyjnych uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

§ 8. 1. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie równocześnie z uposażeniem zasadniczym, w terminach przyjętych w danych zakładach społecznych służby zdrowia.

2. Dodatki specjalne i dodatki za instrumentowanie wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 9. 1. Dodatek funkcyjny, specjalny oraz za instrumentowanie nie przysługuje pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

2. Pracownikowi, który przez okres przekraczający 3 miesiące nie pełni obowiązków służbowych uzasadniających prawo do dodatków, mogą być one wypłacane tylko za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem pracy.

§ 10. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym dodatek specjalny przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do dodatku specjalnego jedynie wówczas, gdy podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której ten dodatek przysługuje.

2. Dodatek za instrumentowanie przysługuje tylko w okresie wykonywania czynności instrumentariuszki.

§ 11. 1. W razie przejścia do pracy w komórce organizacyjnej, w której nie przysługuje dodatek specjalny, pracownik traci prawo do tego dodatku z dniem przeniesienia.

2. W razie zaprzestania czynności związanych z instrumentowaniem pracownik traci prawo do dodatku za instrumentowanie z dniem zaprzestania tych czynności.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety do lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia pracy w związku z ciążą. W takim przypadku kobiecie przysługuje dodatek specjalny do czasu ukończenia przerwy w pracy przysługującej w związku z porodem.

§ 12. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie (komórce organizacyjnej), który na okres nasilenia chorób zakaźnych na danym terenie nie został przeznaczony wyłącznie dla chorób zakaźnych, ma prawo do dodatku specjalnego, określonego w § 5 pkt 2 lit. a), tylko za czas przepracowany w okresie przebywania chorych zakaźnie w tym zakładzie (komórce organizacyjnej) — z odliczeniem jednak okresów oddelegowania na szkolenie lub do innego zakładu, urlopów i nieobecności w pracy z innych powodów, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w ust. 2.

2. W razie zachorowania w związku z zatrudnieniem na chorobę zakaźną, której przypadki są leczone w zakładzie (komórce organizacyjnej) określonym w ust. 1, pracownik zachowuje prawo do dodatku przez okres choroby.

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 13. 1. Ustanawia się dla położnych miejskich i wiejskich ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne według następujących stawek:

Stawka	Ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne zł
I R	800
II R	870
III R	980
IV R	1100

2. Położna miejska lub wiejska otrzymuje w ciągu pierwszych pięciu lat po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu wynagrodzenie ryczałtowe według stawki I R, po pięciu latach — według stawki II R, po dziesięciu latach — według stawki III R, po 25 latach — według stawki IV R.

3. Położnej wiejskiej za przyjęcie porodu powyżej sześciu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za siódmy i ósmy poród w wysokości po 60 zł, a za dziewiąty i każdy następny po 80 zł.

4. Położnej miejskiej za przyjęcie każdego porodu powyżej ośmiu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe: za dziewiąty i dziesiąty poród po 60 zł, a za jedenasty i każdy następny po 80 zł.

§ 14. 1. Ustanawia się dla położnych zatrudnionych w izbach porodowych ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości stawek określonych w § 13 ust. 1 zwiększonych o 10%.

2. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Położnej zatrudnionej w izbie porodowej wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za przyjęcie każdego porodu powyżej trzynastu miesięcznie po 60 zł.

§ 15. 1. Położne wiejskie i miejskie oraz położne zatrudnione w izbach porodowych pobierają wynagrodzenie ryczałtowe (§§ 13 i 14) za ogół czynności wchodzących w zakres ich obowiązków.

2. Przepisy § 2 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Uposażenie instruktorów gimnastyki leczniczej.

§ 16. 1. Instruktorom gimnastyki leczniczej, zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia, przyznaje się uposażenie obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 1, 2, 4, 13, 15 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103, z 1955 r. Nr 42, poz. 256 i z 1956 r. Nr 37, poz. 168) oraz przepisów §§ 4 i 5 oraz 7—12 niniejszego rozporządzenia.

2. Uposażenie określone w ust. 1 otrzymują instruktorzy gimnastyki leczniczej przy zatrudnieniu w wymiarze godzin ustalonym dla nauczycieli gimnastyki w szkołach ogólnokształcących.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. 1. W okresie niepełnienia obowiązków służbowych z powodu urlopu, oddelegowania na doszkalanie zawodowe i innych usprawiedliwionych przerw w pracy — przysługuje pracownikowi uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia pobierane bezpośrednio przed przerwą w pracy z zastrzeżeniami przewidzianymi w § 9 ust. 2 i w § 12, a także średnie wynagrodzenie z okresu 3 ostatnich miesięcy poprzedzających przerwę w pracy za godziny nadliczbowe stale występujące bądź za przyjęcie dodatkowych porodów.

2. W razie zachorowania na chorobę zakaźną w związku przyczynowym z zatrudnieniem pracownik zachowuje prawo do uposażenia (ust. 1) przez okres trwania stosunku pracy.

§ 18. 1. Minister Zdrowia ustali:

- 1) stanowiska, na których wolno zatrudniać pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 lit. b i d,
- 2) szczegółowe zasady obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę do przejścia do wyższej stawki uposażenia,
- 3) szczegółowe warunki zatrudnienia, przy których mają zastosowanie przepisy § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz § 5 pkt 2 lit. e,
- 4) stanowiska, o których mowa w § 4 ust. 5,
- 5) wykaz zakładów określonych w § 5 pkt 4 lit. b.

2. Minister Zdrowia może:

- 1) wprowadzać wyjątki od zasady określonej w § 4 ust. 2,
- 2) utworzyć tymczasowe stanowiska nie przewidziane w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- 3) określić dodatki funkcyjne dla stanowisk, o których mowa w pkt 2,
- 4) ustalić dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 w ramach zatwierdzonego funduszu płac wynagrodzenie ryczałtowe za stałe lub dorywcze wykonywanie prac zleconych.

3. Wydanie zarządzeń określonych w ustępach poprzedzających następuje w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, a zarządzeń określonych w ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 1 i 3 ponadto w porozumieniu z Ministrem Finansów i zarządzeń określonych w ust. 2 pkt 3 — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 19. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Zdrowia oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali stanowiska, na których wolno zatrudniać pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 lit. c.

§ 20. Pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali zgodnie z przepisami uposażenie wyższe od przysługującego w myśl niniejszego rozporządzenia, przyznaje się na czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między tymi uposażeniami.

§ 21. 1. Pracownicy wynagradzani dotychczas w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1955 r. Nr 25, poz. 153 oraz z 1956 r. Nr 2, poz. 15 i Nr 23, poz. 108), którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali dodatki wyrównawcze, zachowują prawo do tych dodatków w dotychczasowej wysokości.

2. Z dniem przejścia pracownika do wyższej stawki uposażenia dodatek wyrównawczy ulega zmniejszeniu o kwotę odpowiadającą różnicy między dotychczasowym a nowym uposażeniem zasadniczym wraz z dodatkami funkcyjnym, specjalnym i za instrumentację.

3. Pracownicy, którym dodatki wyrównawcze zostały przyznane pod warunkiem nabycia w określonym terminie odpowiednich uprawnień zawodowych, tracą prawo do dodatku wyrównawczego, jeżeli w określonym terminie uprawnień zawodowych nie nabędą.

4. W razie gdy składnikiem dodatku wyrównawczego jest kwota stanowiąca ekwiwalent za utracony dodatek specjalny z tytułu pracy w zakładzie skórno-wenerologicznym, dodatek wyrównawczy zmniejsza się o tę kwotę.

§ 22. 1. Umowy o pracę, przewidujące zgodnie z dotychczasowymi przepisami wymiar zatrudnienia wyższy od określonego w § 3 ust. 1, powinny być dostosowane do tego przepisu w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r.

2. Do czasu zmiany umów, o których mowa w ust. 1, pracownikom za pracę objętą umową, a przekraczającą wymiar określony w § 3 ust. 1, wypłaca się wynagrodzenie bez dopłaty przewidzianej w § 3 ust. 4.

§ 23. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229, z 1955 r. Nr 25, poz. 152 i z 1956 r. Nr 58, poz. 273) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 po wyrazach „lekarzy i lekarzy dentyistów” dodaje się wyrazy „oraz lekarzy weterynarii”,
- 2) w § 1 ust. 2, w §§ 2, 5, 6, 7 oraz 9—17 po wyrazach „lekarz” oraz „lekarz (lekarz dentyista)” dodaje się wyrazy „lekarz weterynarii”.

§ 24. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1955 r. Nr 25, poz. 153 oraz z 1956 r. Nr 2, poz. 15 i Nr 23, poz. 108),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 88, z 1950 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 52, poz. 480, z 1953 r. Nr 5, poz. 11 i Nr 38, poz. 162, z 1954 r. Nr 48, poz. 229, z 1955 r. Nr 25, poz. 153 oraz z 1956 r. Nr 23, poz. 109 i 110) oraz
- 3) § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie uposażenia kontrolerów sanitarnych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 58, poz. 274).

2. Zachowują moc zarządzenia wydane na podstawie § 4 ust. 3 i § 7 pkt 2 rozporządzenia wymienionego w ust. 1 pkt 1, a także na podstawie § 20 ust. 2 i § 20a ust. 3 tego rozporządzenia w części dotyczącej stanowisk do czasu wydania przepisów na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministromi Zdrowia, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Finansów.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

STAWKI UPOSAŻENIA PRZYSŁUGUJĄCE POSZCZEGÓLNYM KATEGORIOM PRACOWNIKÓW.

Stawka	Przyuczeni: pielęgniarka, laborant medyczny, masażysta, dietetyczka	Młodsza pielęgniarka	Piastunka dyplomowana	Masażysta, dyplomowana opiekunka dziecięca	Pielęgniarka, położna ¹⁾ , laborant medyczny, laborant chemiczny, higienista szkolny, psychotechnik, technik protez ocznych, ortoptysta, logopeda, instruktor terapii zajęciowej	Starszy felczer, felczer, dietetyczka, instruktor higieny, a także pielęgniarka, laborant medyczny i położna ¹⁾ z ukończoną średnią szkołą medyczną, do której warunkiem przyjęcia było posiadanie świadectwa dojrzałości lub wykształcenia równorzędnego
I P	w ciągu całego okresu pracy	w ciągu pierwszych 3 lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych				
II P		po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 10 lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych	w ciągu pierwszych 3 lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych		
III P			po 10 latach pracy	po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 3 lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych ²⁾	
IV P					po 3 latach pracy	w ciągu pierwszych 5 lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych
V P					po 8 latach pracy	po 5 latach pracy
VI P					po 13 latach pracy	po 10 latach pracy
VII P					po 25 latach pracy	po 25 latach pracy

¹⁾ Nie dotyczy położnych miejskich i wiejskich oraz zatrudnionych w izbach porodowych.

²⁾ Obowiązek nabycia uprawnień zawodowych nie dotyczy ortoptystów, logopedów i instruktorów terapii zajęciowej.

Załącznik nr 2.

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł
1.	Kierownik domu małych dzieci lub żłobka tygodniowego: a) do 120 miejsc b) powyżej 120 miejsc	150 200
2.	Kierownik domu małych dzieci, który szkoli pielęgniarki	400
3.	Kierownik żłobka dziennego	150
4.	Kierownik żłobka sezonowego	75
5.	Kierownik powiatowej stacji pogotowia ratunkowego	200
6.	Kierownik podstacji pogotowia ratunkowego	100
7.	Kierownik zakładu (pracowni) fizykoterapeutycznego, pracowni analitycznej	150
8.	Kierownik zakładu (pracowni) przyrodolecznictwa	100
9.	Przełożona pielęgniarek w zakładach o liczbie łóżek: a) do 100 b) od 101 do 200 c) od 201 do 350 d) od 351 do 700 e) powyżej 700	100 150 200 300 350
10.	Przełożona pielęgniarek w domu małych dzieci lub w żłobku tygodniowym: a) od 100 do 200 łóżek b) powyżej 200 łóżek	150 200
11.	Przełożona pielęgniarek w domu zdrowia, prewentorium, zespole prewentoriów, dziecięcym ośrodku prewentoryjnym lub w dziecięcym ośrodku prewentoryjno-sanatoryjnym: a) od 200 do 300 łóżek b) powyżej 300 łóżek	200 250
12.	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni specjalistycznej ogólnej	200
13.	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni specjalistycznej nie wchodzącej w skład wojewódzkiej przychodni specjalistycznej ogólnej	150
14.	Przełożona pielęgniarek w przychodni obwodowej (powiatowej, miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej)	150
15.	Przełożona pielęgniarek w przychodni rejonowej	100
16.	Przełożona pielęgniarek w powiatowej (miejskiej) poradni przeciwgruźliczej z oddziałem chorych leżących	100
17.	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej stacji pogotowia ratunkowego	150
18.	Przełożona pielęgniarek w powiatowej (miejskiej miasta wyłączonego z powiatu) stacji pogotowia ratunkowego	100
19.	Przełożona pielęgniarek w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy typu IV i V	100
20.	Przełożona pielęgniarek w stacji krwiodawstwa	100
21.	Oddziałowa w szpitalach i klinikach, szpitalach psychiatrycznych, sanatoriach przeciwgruźliczych, sanatoriach uzdrowiskowych i zakładach rehabilitacyjnych — na oddziale o liczbie łóżek: a) do 40 b) powyżej 40	100 150
22.	Oddziałowa w domu małych dzieci — na oddziale o liczbie łóżek: a) do 40 b) powyżej 40	100 150
23.	Kierownik działu rejestracji i skierowań w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	100
24.	Położna poradni „C”	100
25.	Instruktor wojewódzkiej szkoły matek	200
26.	Instruktor pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej lub skórno-wenerologicznej	150
27.	Powiatowy (miejski, dzielnicowy), portowy inspektor sanitarny, którego aparatem pracy jest stacja sanitarno-epidemiologiczna typu „p”	200
28.	Starszy inspektor w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
29.	Starszy instruktor oświaty sanitarnej w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
30.	Instruktor oświaty sanitarnej w stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
31.	Instruktor pielęgniarek w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200

Lp.	Stano- wisko	Dodatek funkcyjny zł
32.	Instruktor dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji w centralnej kolumnie sanitarno-przeciwepidemicznej lub w stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
33.	Kierownik pracowni pożywek w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
34.	Kierownik oddziału nadzoru sanitarnego w powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej) lub portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
35.	Oddziałowa bloku operacyjnego lub porodowego	150
36.	Starszy instruktor pielęgniarstwa lub starszy instruktor-polożna w wydziale zdrowia lub zarządzie służby zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)	300
37.	Instruktor pielęgniarstwa, instruktor-polożna w wydziale zdrowia lub zarządzie służby zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)	200
38.	Instruktor pielęgniarstwa lub instruktor-polożna w wydziale zdrowia lub zarządzie służby zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej) rady narodowej	200
39.	Przełożona pielęgniarek w przedsiębiorstwie uzdrowiskowym o liczbie łóżek:	
	a) do 200	150
	b) od 201 do 350	200
	c) od 351 do 700	300
	d) powyżej 700	350

252

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 września 1957 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych oraz zbiorów dokumentów przez niektóre sądy.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów powierza się:

- 1) Sądowi Powiatowemu w Łęborku w województwie gdańskim dla okręgu Sądu Powiatowego w Łęborku,
- 2) Wydziałowi Zamiejscowemu w Zduńskiej Woli Sądu Powiatowego w Sieradzu w województwie łódzkim dla okręgu Wydziału Zamiejscowego w Zduńskiej Woli Sądu Powiatowego w Sieradzu,
- 3) Sądowi Powiatowemu w Żaganiu w województwie zielonogórskim dla okręgów Sądów Powiatowych w Szprotawie, Żaganiu i Zarach.

§ 2. Traci moc § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w częściach dotyczących powierzenia prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów: Sądowi Powiatowemu w Wejherowie dla okręgu Sądu Powiatowego w Łęborku, Sądowi Powiatowemu w Sieradzu dla okręgu Wydziału Zamiejscowego w Zduńskiej Woli Sądu Powiatowego w Sieradzu oraz Sądowi Powiatowemu w Koźuchowie z tymczasową siedzibą w Nowej Soli dla okręgów Sądów Powiatowych w Szprotawie, Żaganiu i Zarach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1957 roku.

Minister Sprawiedliwości: w z. *St. Walczak*

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnieść należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75 zł, półrocznie — 45 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50 w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki”, w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Saczu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Fanka 3